

N:o 150.

*Af Herr P. Sahlström: Om anslag till myrutdikningar och vatten-
aftappningar m. m.*

Kongl. Maj:t har uti sin nådiga proposition till innevarande Riksdag, angående statsverkets tillstånd och behof, föreslagit, att Riksdagen måtte anslå och ställa till Kongl. Maj:ts förfogande följande belopp:

»till understödjande, medelst anslag utan återbetalningsskyldighet, af sådana myrutdikningar och vattenaftappningar, som företrädesvis afse att minska frostländigheten, 80,000 kronor;

och till befrämjande, medelst lån, af utdikningar och aftappningar af sankatrakter och sjöar, till beredande af odlingsföretag, 100,000 kronor».

Dessa belopp, som afse att befrämja hjälp för större odlingsföretag samt minskning af frostländighet, torde med fullt skäl kunna påstås vara på bästa sätt använda, ty få af de många anslag och lån, som staten beviljar för produktiva ändamål, lemna så goda och varaktiga resultat som de medel, hvilka för ofvanberörda ändamål användas.

Men för att uppfylla de behof, som med dessa anslag åsyftas, blifva dock de af Kongl. Maj:t föreslagna summor, enligt mitt förmenande, otillräckliga, emedan flera kostnadsförslag och derpå grundade ansökningar redan förefinnas hos Väg- och

Bih. till Riksd. Prot. 1876. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 16 Häft. 1

Vattenbyggnadsstyrelsen, hvilka icke kommit i åtnjutande af statsanslag, vare sig i form af lån eller såsom bidrag utan återbetalningsskyldighet, enär de för ändamålet afsedda medel icke varit tillräckliga; och efter all anledning komma ansökningar om sådana anslag under detta år att ingå till ännu större belopp än under de näst föregående åren, synnerligast som requisitioner på biträde af statens landbruksingeniörer så förökats, att de nu i statens tjänst anställde tolf landbruksingeniörer ej med hinna betjena alla requirenter, hvarföre Kongl. Maj:t i sin nådiga proposition, på hemställan af Landbruksakademien, föreslagit, att Riksdagen måtte anslå 6,000 kronor till aflöning och resekostnader för ytterligare två landbruksingeniörer.

Ett annat skäl förefinnes, hvilket ger stöd för det antagande, att många ansökningar om statsbidrag och lån i och för odlingsföretag komma att under detta år ingå, nemligen att de under de senare åren högt uppdrifna arbetslönerna, som varit nästan omöjligt för odlaren att betala, nu betydligt nedgått, och följaktligen många jordbrukare åter komma att erbjuda sysselsättning åt dem som, under den tid då konjunkturerna för skogsafverkningen varit särdeles gynsamma, bortkastat hackan och spaden, för att på lättare sätt förtjena penningar än genom jordbruksarbeten.

Men som afkastningen för vattenaftappningar, myrutdikningar och nyodlingar icke erhålles så snart, som för en del andra industriella företag, så är det af vikt för jordbrukaren att erhålla tillgång till sådana lån, som medgifva längre afbetalningstid; och som det är svårt nog att, åtminstone på drägliga villkor, kunna erhålla dylika lån, vare sig af banker eller enskilde, så torde det ej kunna bestridas att staten, för så vidt den vill befördra moderneringens utveckling och förkofran, bör finna sig manad lemna den hjälp som erfordras åt dem, hvilka äro hugade att arbeta för nu inproduktiva markers uppbringande till bördiga fält samt att minska omfånget af de vattendränkta marker, hvarifrån frostens förödelser spridas till de odlade fälten.

På grund af hvad jag nu haft äran anföra vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville till Kongl. Maj:ts förfogande bevilja följande belopp:

till understödjande, medelst anslag utan
återbetalningsskyldighet, af sådana myr-
utdikningar och vattenaftappningar, som
företrädesvis afse att minska frostländig-
heten

150,000 Kronor.

Och till befrämjande, medelst lån, af
utdikningar och aftappningar af sankar trak-

ter och sjöar till beredande af odlings-
företag 200,000 Kronor,
att utgå under 1877.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1876.

P. S^{te} lström.

Uti förestående motion instämma:

Carl Ekman.

Olof Olsson
i Olebyn.

A. Andersson
i Smedbyn.

J. N. Biesert.

Jan. Magnusson.

N:o 151.

*Af Herr E. Dofsén: Om anslag för delning af Westerdalarnes
domsaga.*

Åberopande de motiv, som äro anförda i tvenne motioner till sistlidet års Riksdag, i Första Kammaren under N:o 39 af Riksdagens Justitie-ombudsman Herr N. A. Fröman och i Andra Kammaren af mig under N:o 160, vågar jag vördsamt föreslå: